

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิตยางพารา ในพื้นที่เขตภาคใต้ตอนล่าง ของประเทศไทย

Impacts of Climate Change on Rubber Production in Lower Southern Thailand

ณฤทธิ์ ไทยบุรี ^{1*} , นิโรจน์ สินณรงค์ ^{2} , กฤตวิทย์ อัจฉริยะพานิชกุล ^{2} , เก นันทะเสน ^{2} Narid Thaiburi ^{1*} , Nirote Sinnarong ^{2} , Kittawit Autchariyapanitkul ^{2} , Ke Nunthasen ^{2}

(Received: December 7, 2020; Revised: January 27, 2021; Accepted: February 23, 2021)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิต น้ำยางพารา โดยใช้แบบจำลอง และวิธีการประมาณค่ากำลังสองน้อยที่สุดแบบทั่วไปที่เป็นไปได้ โดย ใช้ข้อมูล (panel data) ในพื้นที่ 5 จังหวัด ภาคใต้ตอนล่าง ตั้งแต่ปี 2532 ถึง 2562 ประมาณค่า สัมประสิทธิ์ของสมการเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์พบว่า ความแปรปรวนของค่าความยืดหยุ่นของอุณหภูมิ เฉลี่ย ความยืดหยุ่นของปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ความแปรปรวนปริมาณน้ำฝน ส่งผลกระทบทางลบต่อ ผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้ว่าหากปริมาณน้ำฝนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผล กระทบเชิงลบต่อผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 1.00 ทำให้ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 1.73 และหาก อุณหภูมิเกิดการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.00 จะส่งผลต่อผลผลิตยางพาราลดลง ร้อยละ 1.56 จาก การจำลองผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิตยางพารา พบว่า ผลผลิตยางพาราได้รับ ผลกระทาดากสถาบการณ์ที่เกิดขึ้น

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน

¹นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Ph.D. Student (Applied Economics), Faculty of Economics, Maejo University

²คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

²Faculty of Economics, Maejo University

^{*}Corresponding Author: thuwapol@hotmail.com

Abstrac

The objective of this study were to analyze the impacts of climate change on the yield of rubber through model and Ordinary Least Square Method using panel data of 5 provinces in lower southern Thailand. From 1989 to 2019, the analysis showed that the variance of the average temperature elasticity, the elasticity of average rainfall and the rainfall variance resulted in production of yield of rubber with statistical significance. In other words, the level of rainfall changing too fast decreased the yield of rubber tree at 1.00% and resulted in reduction of rubber production at 1.73%. In addition, it was found that when the temperature increased at 1.00%, the yield of rubber dropped at 1.56%. From the model of effect of climate change on rubber production, the result showed that the rubber production received the impact from this situation.

Keywords: Climate Change, Temperature, Rainfall

บทนำ

ในปัจจุบันระดับก๊าซการ์บอน ไดออก ไซด์ในชั้นบรรยากาศ มีความเข้มข้น 384 µmol 1-1 (800 GT) ส่งผลกระทบทั่ว ไปทั้ง โลก เกิดภาวะ โลกร้อน เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัจจุบัน กาดการณ์ว่าก๊าซการ์บอน ไดออก ไซด์จะเพิ่มขึ้นเป็น 1,000 GT ในปี ค.ศ. 2050 จากการกระทำกิจกรรม ต่าง ๆ ของมนุษย์เป็น สาเหตุหนึ่งที่สำคัญ การที่ระดับก๊าซการ์บอน ไดออก ไซด์ในชั้นบรรยากาศเพิ่ม สูงขึ้น คาดการณ์ว่าใน ปี ค.ศ. 2100 อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้น มากกว่า 5 องศาเซลเซียส การเพิ่มขึ้นของ อุณหภูมิเฉลี่ย ทั่วโลกส่งผลให้ปริมาณฝนและความชื้นในดิน ลดลงร้อยละ 20 ต่อปี (Chinvanno, 2009) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความถี่และรุนแรงเพิ่มมากขึ้นส่งผลต่อภาค การเกษตร ผลผลิตพืช (Crop Model) มีความเสี่ยงต่อการลดลงหรือเพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตร

ภาคใต้ตอนล่าง ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญ มี เนื้อที่ปลูกรวม 7,041,036 ไร่ เนื้อที่กรีค 5,307,559 ไร่ หรือหรือคิดเป็นร้อยละ 75.4 ของพื้นที่ ปลูกทั้งหมด พื้นที่ปลูกกระจายอยู่ในทุกจังหวัด ตั้งแต่ 421,176-2,062,626 ไร่ จังหวัดที่สำคัญ คือ สงขลา ร้อยละ 29.3 ยะลา ร้อยละ 15.0 นราธิวาส ร้อยละ 14.0 ส่วน สตูล และปัตตานี มีพื้นที่ปลูกร้อยละ 10 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ถือเป็นพื้นที่ปลูกที่ สำคัญของประเทส และในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลายังเป็นตลาดกลางยางพาราที่เกิดขึ้นที่แรกใน ประเทสไทย โดยมีการใช้ราคาอ้างอิงในการจำหน่ายยางพาราทั่วประเทส

จากการรายงานกรมอุตุนิยมวิทยา ประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลาย ทศวรรษที่ผ่านมา (พ.ศ.2530-2560) ปริมาณน้ำฝนในแต่ละพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลง ในบางพื้นที่ลดลง

และมีแนวโน้มอุณหภูมิสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ และคาดการประเทศไทยจะมีอุณหภูมิที่สูงขึ้นเฉลี่ย 2-3 องศาเซลเซียส ในช่วงศตวรรษที่ 21 เป็นต้นไป ปริมาณน้ำฝนจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด กระทั่ง เกิดเหตุการณ์ความผิดปกติของสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ (Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), 2007) จากการศึกษาของ (Kirk et al., 2009) ความแปรปรวนของสภาพ ภูมิอากาศจะเกิดผลผลิตทางการเกษตร อาทิเช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย และพืชเศรษฐกิจ ของประเทศ มีแนวโน้มผลผลิตลดลงจากเดิม ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เกษตรกรไม่ทราบสิ่งที่เกิดขึ้น จากปัญหาความแปรปรวนของภูมิอากาศที่ว่าเปลี่ยนแปลงไป เกษตรกรมี ความเสี่ยงในการทำการเกษตร

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย มีการส่งออกธรรมชาติมากเป็นอันดับหนึ่ง ของโลก (Office of Agricultural Economics, 2019) ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของไทยในครึ่งปี แรก ปี 2560 อยู่ที่ 1,806,574.81 ตัน ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปีที่แล้ว ปริมาณ 1,895,561.97 ตัน ลดลงร้อยละ 4.69 พบว่าทั้งปีมี ปริมาณการส่งออกอยู่ที่ 3,661,026.30 ตัน ตลาด ส่งออกหลักของไทย เป็นประเทศจีนเป็นหลักและตามมาด้วยสหรัฐอเมริกา มาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น และ เกาหลีใต้ ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางรวมของไทยช่วง ครึ่งปีแรกของปี 2560 มีมูลค่า 3,557.68 ล้านคอลลาร์สหรัฐ มีขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.44 จากปี 2559

ยางเป็นพืชเสรษฐกิจสำคัญของภาคใต้เป็นพืชที่อาศัยปัจจัยทางสภาพแวคล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ ปริมาณน้ำฝน ความสมบรูณ์ของคิน ต่อการเจริญเติบโตของคัน และส่งผลต่อผลผลิต ยางพารา การเปลี่ยนแปลงและความแปรปรวนของภูมิอากาศที่มีแนวโน้มที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นใน รูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวโยงกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ ย่อมส่งผลกระทบต่อ สรีรวิทยาของต้นของยางพาราและผลผลิตยางที่อาจจะผันผวนและลดลงได้ (Pasakorn, & Weerasak, 2015) มีการรายงานผลกระทบของวาตภัย และอุทกภัยในภาคใต้ของประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน 2560 ได้สร้างความเสียหายต่อพื้นที่สวนยางพาราใน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี ตรัง สงขลา ชุมพร ปัตตานี ยะลา และสตูล รวมพื้นที่ประมาณ 145,988 ไร่ ส่งผลให้มีการ โค่นล้มของต้นยางพาราในพื้นที่บริเวณกว้างและมีน้ำท่วมจัง นอกจากนี้ (Department of Disaster Prevention and Mitigation, 2019) ได้รายงานสถานการณ์ อุทกภัยทางภาคใต้ในช่วงเดือนมีนาคม 2559 ใต้สร้างความเสียหายใน 10 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี ตรัง ชุมพร สงขลา กระบี่ พังงา สตูล และนราธิวาส ครอบคลุม พื้นที่ค้านการเกษตรเสียหายประมาณ 1,049,634 ไร่ และเกิดความเสียหายต่อสวนยางพารารวม 50,000 ไร่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงศึกษา ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงและความแปรปรวนของภูมิอากาศต่อการผลิตยางพาราในภาคใต้

ดังนั้น ผู้วิจัยมองถึงความสำคัญที่จะศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อ ผลผลิตยางพาราในพื้นที่ เขตภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติเพื่อนำไปสร้างแนวทาง แผนการผลิตในอนาคต ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิตน้ำยางพาราในพื้นที่เขต ภาคใต้ตอนล่าง ประเทศไทย

วิธีการวิจัย

รวบรวมข้อมูล 3 ส่วน คือ

- 1) ข้อมูลสถิติผลผลิตยางพาราในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดสตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส จากการยางแห่งประเทศไทย เป็นข้อมูลพาเนล (panel data) ระหว่าง ปี พ.ศ 2532 – 2562
- 2) ข้อมูลสภาพอากาศในพื้นที่ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลสถิติอุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน จากกรม อุตุนิยมวิทยา เป็นข้อมูลพาเนล (panel data) จำนวน 30 ปี ระหว่าง ปี พ.ศ 2532 – 2562
- 3) ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับสภาพการผลิตยางพารา ต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารบทความวิชาการ รายงานการวิจัย หนังสือเอกสารต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์และสรุปผลการวิเคราะห์ ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ผลกระทบเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิตยางพารา ใช้ข้อมูลการศึกษา เป็นข้อมูลพาเนล (panel data) โดยใช้แบบจำลอง panel model ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ 2 ขั้นตอน ตามลำดับ (Just & Pope, 1979) ดังนี้

1. การทคสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ตามแนวทางของ (Mohammadi, 2015) โดยการ ทคสอบพาแนลยูนิทรูท (Panel Unit Root Test) ของตัวแปรที่ทำการศึกษา โดยวิธี Augmented Dickey-Fuller หากทำการทคสอบแล้วข้อมูลมีความนิ่ง จึงนำมาวิเคราะห์ ในขั้นตอนต่อไป

การทดสอบพาแนลยูนิทรูทเป็นการตรวจสอบข้อมูลของตัวแปรต่าง ๆ ที่จะนำมาศึกษาว่ามี ความนิ่งของข้อมูลหรือไม่ (มีความนิ่ง (Stationary) หรือความไม่นิ่ง (Non-Stationary) เพื่อเป็นการ หลีกเลี่ยงข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนไม่คงที่ในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกันโดยหากมียูนิทรูท แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะที่ไม่นิ่งจะต้องทำการทดสอบในระดับผลต่างที่สูงขึ้น โดยการทดสอบพาแนลยู นิทรูทของตัวแปรที่ทำการศึกษา โดยวิธี Augmented Dickey – Fuller Unit Root Tests จากงานของ

Fisher – PP (Choi, 2001) เสนอสถิติทคสอบ Fisher-Type Tests โดยให้ค่า p – value เป็นผลรวมจากการ ทคสอบ ADF ของแต่ละหน่วย I ดังสมการ ต่อไปนี้

$$p_e^c = \frac{-2\sum inp_e^c(i) - 2N}{\sqrt{4N}}$$

โดยที่ N(0, 1) กำหนดให้ $p_e^c(i)$ คือ ค่า p – value ของการทดสอบ ADF ของแต่ละหน่วย i

2. การวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่มีต่อผลผลิตยางพารา นำข้อมูลที่มี ความนิ่ง มาวิเคราะห์ ด้วยวิธี panel model ทั้งวิธี Fixed Effect Model และ Random Effect Model โดย การทดสอบ Hausman's Specification Test เพื่อดูว่าควรใช้วิธีใด ในการประมาณค่า โดยใช้รูปแบบ ความสัมพันธ์แบบสมการล็อกคู่ (Double log) (Kim & Chavas, 2013)

การวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อผลผลิตยางพารา การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลพาแนล (panel data) เป็นข้อมูล ประกอบด้วย ตัวอย่างหลายตัวอย่างและตัวแปร อิสระต่าง ๆ ที่มาจากตัวอย่างเดียวกัน จุดเวลาเดียวกัน หลาย ๆ ช่วงเวลาติดต่อกัน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ ของตัวแปรปัจจัยการผลิตแต่ละตัว การวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะนี้จึงมีความแตกต่างกันไป ดังนี้

ข้อมูลพาแนล (panel data) จะมีตัวแปร time invariant variable: a, คือ ตัวแปรที่มีค่าคงที่เสมอ ไม่ว่าเวลาจะเปลี่ยนไปแค่ไหน และไม่สามารถวัดค่าได้ เพราะแฝงอยู่นอกสมการ อีกทั้งตัวอย่างที่ แตกต่างกันอาจได้รับอิทธิพลจากตัวแปรนี้คนละตัวกัน ด้วยเหตุนี้ a, จึงกลายเป็น unobserved individual specific effect ที่แฝงอยู่กับสมการแล้วก่อให้เกิดปัญหา serial correlation และปัญหา Heteroskedasticity ตามมา จากปัญหาข้างต้นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนลได้นำเสนอวิธีการจัดการตัวแปร time invariant variable: a, ซึ่งสามารถทำได้ 2 วิธี คือ

- (1) Random Effect Model เป็นการวิเคราะห์ที่กำหนดให้ a_i สามารถเข้ามามีผลกระทบต่อ ตัวแปรในสมการ โดยการใช้วิธี Feasible generalized least squares, (FGLS) เพื่อแก้ปัญหา serial correlation ซึ่ง Random Effect Model จะนำ a_i ไปรวมอยู่กับค่าความคลาดเคลื่อน U_i กลายเป็นค่าความคลาดเคลื่อนใหม่ V_i การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้จะมีข้อสมมติฐานสำคัญ คือ a_i ต้องไม่สัมพันธ์กับตัวแปร อิสระใดๆในสมการมีค่าเลลี่ยเท่ากับ 0 และมีความแปรปรวนเท่ากับ σ_a^2 จากนั้นจะเปลี่ยนรูปของตัว แปรด้วยวิธี FGLS
- (2) Fixed Effect Model เป็นการวิเคราะห์ที่ควบคุม a_i โดยการกำจัดอิทธิพลนี้ออกไปจาก สมการไม่ให้มารบกวนการวิเคราะห์ ด้วยวิธี demean ที่มีสมมติฐานสำคัญคือ a_i ต้องมีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรอิสระในสมการและต้องไม่สัมพันธ์กันเองหรือ $Cov(a_i, a_j) = 0$; $i \neq j$ โดยวิธี demean จะแยกตัว แปรออกมาจากค่าความคลาดเคลื่อน V_{it} ก่อนกลายเป็น $a_i + U_{it}$ หลังจากนั้นนำค่าตัวแปรของตัวอย่างลบ ด้วยค่าเฉลี่ยของตัวแปรของตัวอย่างนั้นๆและบวกด้วยเวลาและตัวอย่างทั้งหมด วิธีการ Fixed Effect จะ

ให้ผลการศึกษาที่หมายความว่า ตัวอย่างมีพฤติกรรมคงที่ตลอดเวลาไม่ว่าจะมีอิทธิพลภายนอกมา กระทบก็ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เนื่องจากการประมาณการข้อมูลพาแนล สามารถประมาณได้ทั้ง 2 วิธี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมี เครื่องมือเพื่อช่วยทดสอบว่าวิธีใดเหมาะสมกับแบบจำลองมากที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธี Hausman's Specification Test โดยมีสมการ ดังนี้

$$H = (\beta_{FE} - \beta_{RE})'[Var_{FE} - Var_{RE}]^{-1}(\beta_{FE} - \beta_{RE})$$

โดยที่ $oldsymbol{eta_{FE}}$ คือ เวคเตอร์ของค่าสัมประสิทธิ์จาก Fixed Effect Model

 $oldsymbol{eta_{RE}}$ คือ เวคเตอร์ของค่าสัมประสิทธิ์จาก Random Effect Model

 Var_{FE} คือ เมทริกซ์ความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์จาก Fixed Effect Model

 Var_{RE} คือ เมทริกซ์ความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์จาก Random Effect Model โดยมีสมมติฐาน คือ

 $H_0: Cov(\beta_i, X_{it}) = 0$ (การใช้ Random Effect Model มีความเหมาะสม)

 $H_1: Cov(\beta_i, X_i) \neq 0$ (การใช้ Fixed Effect Model มีความเหมาะสม)

แบบจำลอง Panel Model กำหนดแบบจำลองเชิงทฤษฎี (theoretical model) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัย ที่มีผลต่อการผลิตยางพารา สามารถประยุกต์แนวคิดการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติสำหรับข้อมูล แบบพาเนล ซึ่งมีข้อดีในการคำนึงถึงผลกระทบของความแตกต่างเชิงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ และความ แตกต่างของเวลาในช่วงการศึกษา โดยมีแบบจำลองการถดถอยข้อมูลพาเนล ดังสมการที่ (1)

$$\widetilde{Y_{it}} = \alpha + X_{it}^i \beta + u_{it}$$
 (1)

โดยกำหนดแบบจำลองแบบค่ากลาดเกลื่อนทางเคียว (one-way error component model) ค่ากวามกลาดเกลื่อนของแบบจำลองจะเป็นดังสมการที่ (2)

$$\mathbf{u_{it}} = \mathbf{u_i} + \mathbf{v_{it}} \tag{2}$$

โดยที่

 $\widehat{\mathbf{Y_{it}}}$ คือ ผลผลิตยางพารา ของจังหวัดที่ $\mathbf{i}$ ณ เวลา $\mathbf{t}$

 $\mathbf{X_{it}^i}$ คือ เวกเตอร์ของตัวแปรอธิบาย ของจังหวัดที่ $_{i}$ ณ เวลา $_{t}$

β คือ เวกเตอร์ของค่าสัมประสิทธิ์ที่ต้องประมาณค่าจากแบบจำลอง

 $\mathbf{u_{it}}$ คือ ค่าคลาดเคลื่อนเชิงสุ่ม (white noise residuals)

 $\mathbf{u_i}$ คือ ผลของความแตกต่างเชิงพื้นที่ไม่สามารถสังเกตได้ (Unobservable individual-specific effect)

 v_{it} คือ ค่าคลาคเคลื่อนเชิงพื้นที่และเวลา (reminder error terms)

การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตยางพารา กำหนดพึงก์ชั่น การผลิต โดยให้ y คือ ผลผลิตยางพารา ขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิต x ภายใต้สภาวะความเสี่ยง (risk) จากปัจจัยที่ไม่ สามารถควบคุมได้ เช่น สภาพอากาส จากแนวคิดพึงก์ชั่นการผลิตของ Just & Pope (1979) กำหนด รูปแบบพึงก์ชั่นการผลิตแบบ Stochastic production function (SPF) หรือ y = f(x,v) เมื่อ x เป็น เวกเตอร์ของปัจจัยการผลิตทั่วไป เช่น ที่ดิน ทุน แรงงาน และ v เป็นเวกเตอร์ของปัจจัยการผลิตที่ไม่ สามารถควบคุมได้ เช่น สภาพอากาสในพื้นที่เพาะปลูก ทั้งนี้เพื่อนำปัจจัยเชิงสุ่มที่จะส่งผลความไม่ แน่นอนในการผลิต เช่น ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ ความเข้มของแสง เข้ามาพิจารณาในแบบจำลองตาม แนวความคิดของ (Battese, Rambaldi, & Wan, 1997) โดยปกติแล้วการวิเคราะห์ข้างต้นเป็นการ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตเฉลี่ย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในโมเมนต์ที่หนึ่ง (first moment) หาก ต้องการวิเคราะห์ในโมเมนต์ที่สูงขึ้น สำหรับการวิเคราะห์พึงก์ชั่นความแปรปรวนของผลผลิต สามารถ ประยุกต์แนวคิดแบบจำลองเชิงโมเมนต์ของพึงก์ชั่นการผลิต (moment-based specification of the SPF) ตามแบบของ (Antle, 1983)

กำหนดให้แบบจำลองเชิงโมเมนต์ของฟังก์ชั่นการผลิต $\mathbf{v} = (\mathbf{x}, \mathbf{v})$ เป็นดังสมการที่ (3)

$$y(x, v) = f_1(x, \beta_1) + u$$
 (3)

โดยที่ $f_1(x,\beta_1)\equiv E[y(x,v)]$ คือ ฟังก์ชั่นผลผลิตยางพาราเฉลี่ย $u\equiv y(x,v)-f_1(x,\beta_1)$ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนแบบสุ่มที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ฟังก์ชั่นเชิง โมนต์ที่สองและ โมเม้นต์ที่สูงขึ้นของ y(x,v) กำหนด ได้ตามสมการที่ (4)

$$E\{[y(x,v)-f_1(x,\beta_1)]^m/x\}=f_m(x,\beta_m)$$
 ดำหรับ $m=2,3$ (4)

เมื่อ m คือ ค่า โมเมนต์ของฟังก์ชั่น y(x,v)

วิธีการทางเสรษฐมิติสำหรับการประมาณค่าฟังก์ชั่นผลผลิตเฉลี่ยและฟังก์ชั่นในระดับโมเมนต์ ที่สูงขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างเชิงพื้นที่และเวลา คือ วิธีการวิเคราะห์แบบจำลองการถดถอยสำหรับ ข้อมูลแบบพาเนล ตามแบบจำลองเชิงทฤษฎี ดังสมการที่ (5)

$$y_{it} = f(x_{itk}, \beta_k) + u_{it} = f_1(x_{itk}, \beta_{1k}) + f_2(x_{itk}, \beta_{2k})^{1/2} . \epsilon_{it}$$
 (5)

โดยที่ $\mathbf{y_{it}}$ คือ ผลผลิตยางพาราในพื้นที่จังหวัดที่ i ณ ช่วงเวลา t

 $oldsymbol{x_{itk}}$ คือ เวกเตอร์ของตัวแปรอธิบาย ในพื้นที่จังหวัดที่ i ณ ช่วงเวลา t จำนวน k ตัวแปร $oldsymbol{f_1}\left(oldsymbol{x_{itk}},oldsymbol{eta_{1k}}\right)$ คือ ฟังก์ชั่นผลผลิตยางพาราเฉลี่ย

 $u_{it}=f_2(x_{itk},\beta_{2k})^{1/2}$. ϵ_{it} คือ ฟังก์ชั่นความแปรปรวนของผลผลิตแบบมีค่า คลาดเคลื่อนไม่คงที่ (heteroskedastic disturbance) เมื่อ $u_{it}=u_i+v_{it}(u_i$ คือ ค่าคลาดเคลื่อนที่ไม่ สามารถสังเกตได้ในเชิงพื้นที่ และ v_{it} คือ ค่าคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถสังเกตได้ในเชิงพื้นที่และเวลา)

จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถอธิบายปัจจัยที่มีผลผลิตเฉลี่ย คือ ฟังก์ชั่น $f_1(x,\beta_1)$ และปัจจัยที่มีผลต่อความแปรปรวนของผลผลิตตามฟังก์ชั่น $f_2(x,\beta_2)$ สามารถประมาณค่าได้ด้วยวิธี กำลังสอง น้อยที่สุดแบบทั่วไปที่เป็นไป (Feasible Generalized Least Squares: FGLS) ภายใต้ภาวะ ความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อนไม่คงที่ตามคิด (Cabas, Weersink, & Olale, 2010)

แบบจำลองในการศึกษาสมการค่าเฉลี่ย (Mean Function)

$${\sf PARA}_{it} = \alpha_{1} + \beta_{11} {\sf AREA}_{it} + \beta_{12} {\sf ATEM}_{it} + \beta_{13} {\sf VTEM}_{it} + \beta_{14} {\sf ARAIN}_{it} + \beta_{15} {\sf VRAIN}_{it} + \beta_{16} {\sf TT}_{it} + \mu_{it}$$

โดยที่ PARA, คือ ผลผลิตยางพาราทั้งหมด/ปี (กิโลกรัม)

AREA, คือ พื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)

ATEM, คือ อุณภูมิเฉลี่ย/ปี (องศาเซลเซียส)

VTEM, คือ ความแปรปรวนอุณหภูมิเพื่อวัดอิทธิพลของความผิดปกติของสภาพอากาศ ARAIN, คือ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย/ปี (มิลลิเมตร)

 $VRAIN_{ii}$ คือ ความแปรปรวนปริมาณน้ำฝน เพื่อวัดอิทธิพลของความผิดของอากาศ TT_{ii} คือ ตัวแปรแนวโน้มเวลา

 μ_{it} คือ ค่าคลาดเคลื่อนที่ไม่สามารถสังเกต I และ t คือพื้นที่จังหวัด i ณ ช่วงเวลา t

ผลการวิจัย

การทคสอบพาแนลยูนิทรูท (Panel Unit RootTest) พบว่าข้อมูลยอมรับได้ทั้งหมคมีลักษณะนิ่ง ของข้อมูลที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ผู้วิจัยสามารถยอมรับข้อมูลใช้ข้อมูลพาแนล (panel data) วิเคราะห์ด้วยวิธี Fixed Effects Model และ Random Effect Model ในการวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 1 ผลการทคสอบ Unit Root Test โดยวิธี ADF - Fisher Test พบว่ายอมรับได้ว่าข้อมูลที่ ใช้มีลักษณะนิ่งที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 หรือระดับ Level I(0) ของตัวแปร ข้อมูลทุกตัวสามารถ ใช้ข้อมูลพาแนล (panel data) วิเคราะห์ ด้วยวิธี Fixed Effects Model และ Random Effect Model ในการ วิเคราะห์ได้

ตารางที่ 1 ผลการทคสอบพาแนลยูนิทรูท ที่ระดับ Level หรือ I(0)

ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลโดยวิธี Augmented Dickey-Fuller test (ADF Unit root test)		ระดับความนิ่ง (Stationary)
PARA _{it}	3.1615**	I(0)
AREA _{it}	3.2812**	I(0)
ATEM _{it}	14.6005**	I(0)
VTEM _{it}	51.7652**	I(0)
ARAIN _{it}	34.5124**	I(0)
VRAIN _{it}	42.9182**	I(0)
TT _{it}	3.8915**	I(0)

หมายเหตุ: **ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 2 ผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังชันก์ค่าเฉลี่ยของผลผลิตยางพาราในพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่าง แบบ Fixed Effects Model และ Random Effect Model

ตัวแปร	แบบจำลอง	แบบจำลอง	
	Fixed Effects Model	Random Effect Model	
	ฟังชันก์ค่าเฉลี่ย (Mean Function)	ฟังชันก์ค่าเฉลี่ย (Mean Function)	
1nAREA _{it}	1.0245	1.0544	
	(0.0101)**	(0.0050)**	
1nATEM _{it}	-1.5645	-0.7823	
	$(1.1061)^*$	$(0.700)^*$	
1nVTEM _{it}	-00371	-0.0535	
	(0.0214)*	(0.0206)**	
1nARAIN _{it}	-1.7263	-1.7855	
	(1.1754) [*]	(1.7642)*	
1nVRAIN _{it}	-0.0125	-0.0045	
	$(0.0234)^*$	(0.0201)	
1nTT _{it}	0.1384	0.0987	
	$(0.0198)^*$	$(0.0015)^*$	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	แบบจำลอง	แบบจำลอง
ตัวแปร	Fixed Effects Model ฟังชันก็ค่าเฉลี่ย (Mean Function)	Random Effect Model ฟังชันก็ค่าเฉลี่ย (Mean Function)
Constant	4.2634	1.0961
	(3.9914)	(2.424)
R-squared	0.9765	0.9760
Adjust R-squared	0.9764	0.9755
Prob (F-statistic)	0.0000	0.0000

หมายเหตุ ตัวเลขใน () หมายถึง Standard error *ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบ Hausman's Specification Test

Test Summary	Chi-sq. Statistic	Probability
Hausman's Specification Test	25.56**	(0.0001)

หมายเหตุ ตัวเลขใน () คือ ค่า P-value **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการทคสอบ Hausman's Specification Test

การคาดประมาณแบบจำลอง Panel การศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็นการการคาดประมาณด้วย Fixed Effect Model และ Random Effect Model ทำการเลือกวิธีที่เหมาะสมด้วยวิธี Hausman's Specification Test ตั้งสมมุติฐานตามแนวคิดของ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ดังนี้

Ho: การใช้ Random Effect Model มีประสิทธิภาพมากกว่า Fixed Effect Model

 H_1 : การใช้ Fixed Effect Model มีประสิทธิภาพกว่า Random Effect Model

จากตารางที่ 3 รูปแบบของสมการให้อยู่ใน Double log และพิจารณาค่า P-value จากผลการ ประมาณค่าสัมประสิทธ์ของฟังชันก์ค่าเฉลี่ยแบบ Fixed Effect Model และ Random Effect Model ค่าที่ ได้ 0.0001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายความว่า การใช้ Fixed Effect Model มีประสิทธิภาพมากกว่า Random Effect Model ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงเลือกใช้ การวิเคราะห์แบบ Fixed Effect Model ใช้ในการเขียนสมการค่าเฉลี่ย (Mean Function) ดังนี้

 $1 \text{nPARA}_{\text{it}} = 4.2634 + 1.0245 \ 1 \text{nAREA}_{\text{it}} - 1.5645 \ 1 \text{nATEM}_{\text{it}} - 0.0371 \ 1 \text{nVTEM}_{\text{it}} - 1.7263 \ 1 \text{nARAIN}_{\text{it}} \\ (3.9914)(0.0101)** (1.1061)* (0.0214)* (1.1754)* - 0.0125 \ 1 \text{nVRAIN}_{\text{it}} + 0.1384 \ 1 \text{nTT}_{\text{it}} + (0.0234)* \\ (3.9914)(0.0101)** (1.1061)* (0.0214)* (1.1754)* - 0.0125 \ 1 \text{nVRAIN}_{\text{it}} + 0.1384 \ 1 \text{nTT}_{\text{it}} + (0.0234)* \\ (3.9914)(0.0101)** (1.1061)* (0.0214)* (1.1754)* - 0.0125 \ 1 \text{nVRAIN}_{\text{it}} + 0.1384 \ 1 \text{nTT}_{\text{it}} + (0.0234)* \\ (3.9914)(0.0101)** (1.1061)* (0.0214)* (1.1754)* - 0.0125 \ 1 \text{nVRAIN}_{\text{it}} + 0.1384 \ 1 \text{nTT}_{\text{it}} + (0.0234)* \\ (3.9914)(0.0101)* (0.0101)* (0.0214)* (1.1754)* - 0.0125 \ 1 \text{nVRAIN}_{\text{it}} + 0.1384 \ 1 \text{nTT}_{\text{it}} + (0.0234)* \\ (3.9914)(0.0101)* (0.0101)* (0.014)* (0.0$

R-squared = 0.9765

Adjust R-squared = 0.9764

Prob (F-statistic) = 0.00001

โดยที่ตัวเลขใน ( ) หมายถึง Standard error

อภิปรายผล

1. ผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังชันก์ค่าเฉลี่ยของผลผลิตยางพาราในพื้นที่ภาคใต้ ตอนล่าง แบบจำลอง Fixed Effects Model และ Random Effect Model

ปัจจัย 6 อย่าง จากการประมาณค่าสมการผลผลิตยางพารา ได้แก่ พื้นที่เก็บเกี่ยว อุณหภูมิเฉลี่ย ความแปรปรวนอุณหภูมิเฉลี่ย ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ความแปรปรวนของน้ำฝนเฉลี่ยและแนวโน้มเวลา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อ พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับค่าแล้ว (Adjust Coefficient of Determination) มีค่าเท่ากับ 97.64 แสดงให้เห็นว่าผลผลิตยางพารา อธิบายได้ด้วยพื้นที่เก็บเกี่ยว อุณหภูมิเฉลี่ย ความแปรปรวน อุณหภูมิเฉลี่ย ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ความแปรปรวนของน้ำฝนเฉลี่ยและแนวโน้มเวลาประมาณร้อยละ 97.64 ส่วน ร้อยละ 2.36 เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยอื่น ที่ไม่ได้นำมาร่วมในสมการ

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตยางพาราในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เท่ากับ 1.0245 อธิบายได้ดังนี้ พื้นที่การทำสวนยางที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ถ้าพื้นที่การ ทำสวนยางพาราเพิ่มขึ้น 1.0245 บ่งบอกถึงพื้นที่สวนยางพารามีผล ในทางเดียวกันกับผลผลิตยางพาราสอดคล้องกับทฤษฎีอุปทานสินค้าเกษตร

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตยางพาราในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เท่ากับ 1.0245 อธิบายได้ดังนี้ พื้นที่การทำสวนยางที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 กำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ส่งผลให้ผลผลิต ยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0245 บ่งบอกถึงพื้นที่สวนยางพารามีผลในทางเดียวกันกับผลผลิตยางพารา สอดคล้องกับทฤษฎีอุปทานสินค้าเกษตร

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -1.5645 นั้นอธิบายได้ว่า ถ้าอุณหภูมิเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง 1.5645 เนื่องมาจากอุณหภูมิที่สูงขึ้นจะส่งให้ใบร่วงเป็นผลเสียในการกรีดยางพารา สอดคล้องกับการศึกษาของ (Sayun & Buncha, 2015) อุณหภูมิที่สูงขึ้นส่งผลต่อสรีระของต้นยาง ทำให้เกิดใบร่วงของต้นยางพารา

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของความแปรปรวนของอุณหภูมิเฉลี่ย มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ
-00371 นั้นอธิบายได้ดังนี้ ความแปรปรวนของอุณหภูมิเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่น
คงที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 0.0371 เนื่องมาจากความแปรปรวนอุณหภูมิเฉลี่ยที่สูงขึ้น
หรือต่างจากค่าเฉลี่ย จะส่งให้ต่อผลผลิตยางพารา สอดคล้องกับการศึกษาของ (Sayun & Aunsamon,
2014) การเจริญเติบโตของยางพารา ขึ้นอยู่กับสภาพลมฟ้าอากาศ เป็นหลัก ความแปรปรวนของสภาพ
ภูมิอากาศ ย่อมส่งผลกระทบต่อยางพาราในหลายมิติทั้งในด้าน สรีรวิทยา การเจริญเติบโต รวมไปถึง
ศักยภาพของผลผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคใต้

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -1.7263 นั้นอธิบาย ได้ดังนี้ ปริมาณน้ำฝน ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง ร้อยละ 1.7263 เนื่องมาจากปริมาณน้ำฝนที่สูงขึ้น จะส่งให้ผลผลิตยางพาราลดลง สอดคล้องกับ การศึกษาของ (Department of Environmental Quality Promotion, 2016) ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรไม่สามารถกรีดยางส่งผลต่อผลผลิตน้ำยางพาราที่จะได้

การวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของความแปรปรวนปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.0125 นั้นอธิบายได้ดังนี้ ความแปรปรวนปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัย อื่นคงที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 0.0125 เนื่องมาจากความแปรปรวนปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย เกิดการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น จะส่งให้ผลผลิตยางพาราลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ (Sayun & Buncha, 2015) ความแปรปรวนของน้ำฝนส่งผลให้ยางพาราเกิดโรค ทำให้ใบล่วง และเกิดรา ส่งผลต่อ ผลิตยางพาราโดยตรง

การวิเคราะห์ตัวแปรแนวโน้มเวลามีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.1384 นั้น อธิบายได้ดังนี้ เมื่อเวลา เป็นตัวแทนของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการผลิตที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลงร้อยละ 0.1384 แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อระดับของ ผลผลิตยางพาราในทิศทางเดียวกันและมีส่วนสำคัญในการผลิต เช่น ทักษะการกรีดยางพารา ปริมาณปุ๋ย ที่ใช้ สอดคล้องกับการศึกษาของ (Sukontip, Supaporn, & Phaisan, 2014) ประสบการณ์การเข้าอบรม การกรีด เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตยางพารา

สรุป

ผลการศึกษา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อผลผลิตยางพาราในพื้นที่ เขต ภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย ระหว่าง ปี 2532 – 2562 ระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมาเกิดผลกระทบจาก สภาพการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่สูงขึ้น ปัจจัยปริมาณน้ำฝนที่เกิดความแปรปรวน และอุณหภูมิที่

เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ส่งผลต่อผลผลิตยางพาราในพื้นที่ลดลง แต่ด้วยปริมาณพื้นที่ที่มีการขยายพื้นที่ การปลูกยางพารามากขึ้นจึงไม่เห็นถึงการลดลงของผลผลิตยางพารา ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นหรือช่วง วันที่ฝนตกเพิ่มขึ้นส่งผลทั้งต้นยางพาราได้รับความชื้นและอาจเป็นโรคได้และส่งผลทางตรงเกษตรกร ไม่สามารถกรีดยางพาราได้

ข้อเสนอแนะ

- 1) จากการวิจัยเกษตรกรควรตระหนักการรับรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงจากสภาพภูมิอากาศและ เกิดการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อจะสามารถลดต้นทุนการผลิต
- 2) จากการวิจัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้เกษตรกรทราบ ถึงการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและหาวิธีการรับมือ ต่อไป
- 3) ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของเกษตรกรจากการ เปลี่ยนแปลงจากสภาพภูมิอากาศ เพื่อเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงจากภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ใน ปัจจุบัน

รายการอ้างอิง (References)

- Antle, J. (1983). Testing the Stochastic Structure of Production: A Flexible Moment-Based. *Journal of Business and Economic Statistics*, 1(3), 192-201.
- Battese, G., Rambaldi, A., & Wan, H. (1997). A Stochastic Frontier Production Function with Flexible Risk Properties. *Journal of Productivity Analysis*, 8, 269–280.
- Cabas, J., Weersink, A., & Olale, E. (2010) Crop Yield Response to Economic, Site and Climatic Variables. *Climate Change 101*: 559-616.
- Chinvanno, S. (2009) Future Climate Projection for Thailand and Surrounding Countries: Climate change scenario of 21 st century. The Fist China-Thailand Joint Seminaar on Climate Change Thailand Research Funf (TRF) and National Natural Science Foundation of China 23-24.
- Choi, I. (2001). Unit root tests for panel data. *Journal of International Money and Finance*, 2(20), 249-272.
- Department of Environmental Quality Promotion. (2016) Impact of climate change on rubber in Thailand. Retrieved October 9, 2020 from http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFO CENTER3/DRAWER083/GENERAL/DATA0000

- Department of Disaster Prevention and Mitigation. (2019) "Report of the disaster situation in 2019" Retrieved May 6, 2020 from http://www.disaster.go.th/th/index.php.
- Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC). (2007) Climate Change 2007: Synthesis Report IPCC Fourth Assessment (AR4). Retrieved April 24, 2020 from http://www.ipcc.ch,.dld.go.th/splb_lbr/pubdoc2.htm
- Just, R. E., & Pope, R., (1979). Production Function Estimation and Related Risk Considerations.
  American Journal of Agricultural Economics, 6(1), 276-284.
- Kirk, P., Wi-Nai, S., Somchai, P., Sukij, R., Sawaschai, K., Sompong, C., Dapun, K., (2009) Impacts of Global Warming on Rice, Sugarcane, Cassava and Maize Production in Thailand. The Thailand Research Fund. Retrieved April 24, 2020 From https://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=RDG5130007
- Kim, K., & Chavas, J., (2013). Technological change and risk management: an application to the economics of corn production. *Agricultural economics*, 2(29), 125-142.
- Mohammadi, H., (2015) Application of Ordered Logit Model in Investigating thefactors Affecting People's Income. International *Journal of Academic Research in Economics and Management Sciences*, 5, 2136-2148.
- Pasakorn T., & Weerasak K., (2015) Adaptation to Climate Change of Rubber Tree Production in Upper Southern of Thailand Retrieved October 15, 2020 from https:// http://www.tnrr.in.th/? page=result_search&record_id=212446.
- Office of Agricultural Economics. (2019). *Important agricultural product situations and trends 2019*. Retrieved November 5, 2020 from http://www.oae.go.th/fruits/index.php/longan-data
- Sayun, S., Aunsamon, L., (2014). Variability and climate change In the south of Thailand that affects the production of rubber *Journal of Agricultural Research*, 68(1), 50-65.
- Sayun, S., Buncha, S., (2015). The Impact of Global Warming on Rubber Production in Songkhla Province (Phase II): Case Study of Rubber Smallholders' Adaptation. The Thailand Research Fund. (In Thai)
- Sukontip V., Supaporn P., Phaisan K., (2014) Factors affecting production of Para rubber in Northeast Thailand. *Journal of Khon Kaen Agricultural Journal*, 42, 499-504.